

СТАНДАРТИЗАЦІЯ НАВЧАЛЬНИХ СИСТЕМ ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ

Шовкопляс О.А.¹, керівник навчально-методичного відділу
електронного навчання ОМЦТЕН

Москаленко О.І.², провідний фахівець
Сумський державний університет

¹*sana@mss.sumdu.edu.ua*

²*elena_iv_mosk_@mail.ru*

Дистанційне навчання – одна з найбільш важливих та сучасних форм навчального процесу. Нажаль, розвиток дистанційної освіти в Україні тривалий час був досить повільним. Але за останні роки спостерігається інтенсивна розбудова електронних навчальних систем провідними вишами нашої країни. Більшість із них використовують такі відкриті платформи підтримки дистанційного навчання як Moodle, ATutor LMS, SharePointLMS та інші. Надбанням СумДУ є авторська автоматизована система дистанційного навчання, основним завданням якої є управління навчальним контентом і навчальним процесом.

Глобалізація в освіті приводить до уніфікації і стандартизації навчальних планів, методів навчання, дистанційного навчання тощо. Затверджене МОН України у квітні 2013 Положення про дистанційне навчання визначає основні засади організації та запровадження дистанційного навчання. Стандартизація є дуже важливим механізмом, який дозволяє забезпечити належне функціонування, організацію та підтримку дистанційної форми навчання.

На сьогодні вже введено в дію 12 міжнародних стандартів у галузі електронної освіти та активно починають розроблятися відповідні документи у вітчизняних ВНЗ. Так, у якості складової нормативної бази СумДУ готується до затвердження третя версія Вимог до навчально-методичних матеріалів дистанційної форми навчання. Документ визначає структуру дистанційного курсу, навчальні об'єкти, систему оцінювання навчальної діяльності

студентів, обсяги методичної роботи авторів-розробників дистанційних курсів.

Одними з найбільш важливих напрямів стандартизації навчальних систем дистанційної освіти є:

- стандартизація термінології,
- інформаційна безпека та захист інтелектуальної власності,
- можливість перенесення програм та даних на різні операційні й апаратні платформи,
- архітектура та загальні вимоги до системи,
- моделі взаємодії студента та викладача,
- розробка курсу,
- формат учбових матеріалів,
- системи керування навчальною діяльністю.

Розуміння усіма учасниками процесу створення дистанційних курсів основних принципів взаємодії інформаційного середовища навчання з користувачами, правил проектування курсів та оформлення контенту дозволить створити у ВНЗ потужну систему для ефективного функціонування дистанційної освіти.

Потрібно зауважити, що при спробах уніфікувати структурно-функціональну складову системи, ніякі обмеження не накладаються на змістовно-наукову та методичну компоненти. Форма представлення і подачі матеріалу, технології дистанційного навчання цілком у розпорядженні автора. Стандартні ж підходи до оформлення різних елементів дистанційного курсу дозволять, наприклад, використовувати раніше розроблені навчальні матеріали одночасно в декількох дисциплінах та імпортувати їх із однієї інформаційної системи в іншу. Поступове, покрокове виконання за певною схемою всіх етапів створення навчальних об'єктів дистанційного курсу дозволяє спростити цю процедуру та звести до мінімуму можливість помилок та неефективного використання як ресурсів ВНЗ, так і зусиль викладача.

Крім того, якщо різні дистанційні курси матимуть схожий інтерфейс, це дозволить студентам більш ефективно працювати з навчальними матеріалами та планувати свою діяльність.

Електронні засоби та дистанційні технології для навчання протягом життя: тези доповідей IX Міжнародної науково-методичної конференції, м. Суми, 14–15 листопада 2013 р. / Відп. за вип. В.В. Божкова. - Суми: СумДУ, 2013. - С. 33-34.